

קב"ץ

שיחות מוהרא"ש

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומחוקים, אשר מתוך הנחל נובע
מקור חכמה נובעים, להחיות נפש כל חי ומשם ישקוץ העדרים, להתחוק
בעבודת הבורא בכל דרגה שיהיו נמצאים

כפי ששמענו וקבלנו מפה קדשו של
מרן מוהרא"ש זי"ע

בענין שיבת הצדיק רבי ישע"לה מקערעסטיר

ונלה נפלאות מרום שגב צדקתו ומדרגתו של הצדיק הקדוש רבי
ישע"לה מקערעסטיר זי"ע, ומגדל מדת טובו וחסדו, והכנסת
אורחים שלו, עם ההכנסת אורחים המפלאה שלו, ומעלותיו הרבות
והנשגבות

יצא לאור לכבוד נ' איר תשע"ה
על ידי תלמידי מתיבתא 'היכל הקדש' חסידי ברסלב
עיר הקדש ירושלים תוכב"א

הַפֶּתַח לְהַשִּׁיג אֶת הַקּוֹנְטְרָם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
וְכֵן סִפְרֵי אֲדָמוֹ"ר מוֹהַר"ן מִבְּרֶסְלֵב זי"ע
וְסִפְרֵי תַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים:

בְּאֶרְץ יִשְׂרָאֵל

בְּבִנְיָאֵל עִיר בְּרֶסְלֵב

גָּלִיל.

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית

מְתִיבְתָא הַיְכַל הַקְּדֹשׁ

Mesifta Heichal Hakodesh

Brooklyn N.Y.

נִתֵּן לְקַבֵּל אֶת הַגְּלוּיִן מִיְדֵי שְׁבוּעַת בְּאַמְצָעוֹת הַדּוּא"ל
breslovinternational@gmail.com

רבי ישעיה מקערעסטיר זי"ע

אפשר ללמד המון הליכות והנהגות מדמותו המשלמת

מוהר"א ש"ש ז"ל רגיל לספר מגדל קדשת הצדיק הקדוש רבי ישעיה מקערעסטיר זי"ע ומעבודת הצדקה והחסד שלו, שהיתה ידועה ומפרסמת בעולם לאין דגמטה, והיה מוהר"א ש"ש ז"ל רגיל לומר, שמפירקי מסכת ימי חייו של הרב הקדוש רבי ישעיה זי"ע, יכולים ללמד כמה הלכתא גבירתא לעובדא ולמעשה, הן ממסירת נפשו בצעירותו לשמש את רבו הרב הקדוש רבי צבי הירש מליסקא זי"ע, והן מעבודת הצדקה והחסד שלו, והן מענותנותו הגדולה ומפשטותו העצומה.

המפתח של פרנסה נמצא אצל רבי ישעיה

והיתה דרכו להאכיל המון נפשות עניים ואביונים בכל יום ויום, והיה עומד עליהם בכבודו ובעצמו, ומעין בכל צרכיהם ומשרת אותם, ובכח עבודתו וצדקתו זכה למדרגות

רמות וגבוהות מאד, ונושעו רבים על ידו, הן בחיים חיותו, והן לאחר מותו, בהשתטחותם על קברו, והיו בני אדם רגילים לומר, שהמפתח של פרנסה מנח אצל "ר' ישעיה" נכף כנו אותו מרב חביבות], והיו המון נפשות רבות באות להתברך ממנו, ולהנות מצדקתו.

רבי ישעיה היה דגמא של חסיד נאמן לרבו וספר מוהרא"ש ז"ל, שהרב הקדוש רבי ישעיה זי"ע, היה דגמא של חסיד ותלמיד נאמן, שהיה מסור בכל לבו נפשו ומאודו אל רבו בנאמנות גדולה, ועל ידי זה זכה אחר כך להעשות בעצמו צדיק גדול מאד, ולקרב המון אנשים להשם יתברך, פי הרב הקדוש רבי ישעיה זי"ע, היה בצעירותו משרת ומשמש אצל הרב הקדוש רבי צבי הירש מליסקא זי"ע, מחבר ספר הקדוש "אך פרי תבואה", ומסר נפשו לעזור לו בכל ענין – דבר קטן ודבר גדול, עד שלא היה דבר שלא היה מוכן לעשות בשביל רבו, וזכה לשמש אותו כל כך בנאמנות, עד שאחר הסתלקות רבו, רבים נהרו אליו, פי הכירו גדלותו, ונעשה בעצמו לרבי ומנהיג מפרסם, והיה פועל ישועות רבות לטובת נשמות ישראל, וכלם ידעו שאצל "רבי ישעיה" פועלים "פרנסה

שיחות מוה"רא"ש

בשפע", והיה ביתו פתוח לרוחה לתן אכל בשפע לכל עני ואביון כל שעות היום והלילה, והיתה דרכו לעמד על האורחים ולדאג לכל צרכיהם, וזכה למדרגות גבוהות, הכל על ידי ששרת רבו הרב הקדוש מליסקא זי"ע בנאמנות גדולה.

גדולו אצל הרב הקדוש מליסקא

וספר מוה"רא"ש ז"ל, שהרב הקדוש רבי ישעיה זי"ע נתייחס מאביו כשהיה עוד ילד קטן, ואמו הביאה אותו להרבי מליסקא זי"ע ששיגדל ויחנך אותו ויעשה אותו ל"תלמיד חכם אמתי", והרב הקדוש מליסקא זי"ע הרגיל אותו לומר הרבה פרקים משניות ודפים גמרא, וכך נתגדל ונתחנך אצלו, עד שהתחתן והקים בית, והמשיך לשמש את רבו עד יום פטירתו, וכשנפטר רבו הרב הקדוש מליסקא זי"ע, הכתירו החסידים אותו לרבי.

רבי ישעיה הכתר לרבי, והדין ודברים שהיה סביב העניין

והיה לחתני הרב הקדוש מליסקא טענה, למה רבי ישעיה לוקח מהם חסידים, שהרי הם היורשים, והוא מפסיד פרנסתם, ומקדם הלכו אל הרב הקדוש בעל ה"דברי חיים"

מצאנו זי"ע, והתלוננו לפניו, אבל לא פנה אל דבריהם כלל, כי שיטתו היתה שאין האדמורו"ת הולכת בירושה כלל, וכמו שכותב בספרו שו"ת דברי חיים (חושן משפט חלק ב' סימן לב) ע"ן שם, ואחר כך ענה ואמר לחתני הרב הקדוש מליסקא זי"ע: "על ישעיה אתם מדברים?! הלא יש לו "ווייסע שאהל" [צעיף לבן] כמו אדם הראשון קדם החטא... כי היה מפרסם בעצם קדשתו בשמירת הברית.

עצתו של הצדיק רבי מרדכי מנדבורנה

ואחר כך הלכו אל הצדיק הקדוש רבי מרדכי מנדבורנה זי"ע לשמוע חנות דעתו, והניח ראשו על מקלו לשעה קלה, והגביה ראשו וענה ואמר, מרדכי (בכונתו על עצמו), לא יהיה כובש נבואתו, בשמים אומרים שר' ישעיה הוא רבי... ויען הרב הקדוש רבי מרדכי זי"ע את רבי ישעיה זי"ע, שיעקר דירתו מעיר ליסקא, וילך לעיר קערעסטיר, ושם ינהיג עדתו בשלום, וכן עשה, והנהיג נשיאותו ברמה, ואלפים הסתופפו בצלו, ונהנו ממנו עצה ותושיה, הכל מחמת מסירת נפשו לשמש את רבו בנאמנות וכבטול גמור, כי כל המחבר לטהור טהור (כלים פרק ב משנה ב).

שיחות מוֹהֲרָא"ש

רבי ישעיהו מְכַנֵּס אֲרָחִים בְּעֵינָיו

וּגְדֵל מֵדַת הַכְּנָסַת אֲרָחִים שְׁלוֹ הָיָה לְהַפְלִיא, וְאִף עַל פִּי
שְׁבַתְחֵלָה סָבַל עֲנִיּוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, אֲבָל צָוָה לְאִשְׁתּוֹ תָּמִיד לְהַכִּין
סִיר גְּדוֹל שֶׁל 'קֹאשָׁה' (מֵאֲכָל יְהוּדֵי מְצוּי, הַעֲשׂוּי מִגְרִיסִים שֶׁל כֶּסֶםת וְכוּ'),
שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לְקַנּוֹת בְּזוּל, שֶׁתָּמִיד יְהִיָּה מוֹכֵן עַל הַתַּנּוּר בְּשִׁבִיל
הָאֲרָחִים, וּפְעַם בָּא יְהוּדֵי אֶחָד, וּבִקֵּשׁ מִהַרְבֵּנִית מִשְׁהוּ לְאָכֹל,
וְנִתְּנָה לוֹ צִלְחַת רוֹתַחַת שֶׁל קֹאשָׁה, וּמִיָּד גָּמְעָה כְּאִשֶּׁר עוֹדְנָה
בְּרִתִּיחָהּ, שְׁלֹא בְּדֶרֶךְ אֲנוּשִׁית, וְשָׁאַלָה אוֹתוֹ אִם רוֹצֵה עוֹד,
וְאָמַר: "כֵּן", וְנִתְּנָה לוֹ עוֹד צִלְחַת, וְאָכַל אוֹתָהּ גַּם כֵּן מִיָּד בְּתַקְּףָהּ
הַרְתִּיחָהּ, וְשָׁאַלָה אִם רוֹצֵה עוֹד, וְאָמַר לָהּ: "כֵּן", וְנִתְּנָה לוֹ עוֹד
צִלְחַת שְׁלִישִׁית, וְאַחַר כֵּן אָמַר שְׂאִינוֹ צָרִיךְ עוֹד, וְעָנָה וְאָמַר לָהּ,
הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ יַעֲזֹר, שֶׁיְהִיָּה בְּכֹל הַמֵּאֲכָלִים שֶׁלָּךְ "טַעַם גֵּן עֵדֵן",
וְאִמְרָה לְאֹרַח, בְּבִקְשָׁה מִכֶּם לְהַגִּיד זֹאת לְבַעְלִי, וְהִלְכָה מִיָּד
לְקָרָא לְבַעְלָהּ רַבִּי יִשְׁעִיָּה זי"ע, אֲבָל עַד שֶׁבָּא, כְּכֹר נַעֲלַם הָאֲרָח, וְחָפְּשׁוּ אוֹתוֹ בְּכֹל הָעִיר וְלֹא מְצָאוּ אוֹתוֹ, וְאָז אָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ
רַבִּי יִשְׁעִיָּה אֶל אִשְׁתּוֹ, זְכִית לְגַלּוּי אֲלֵיהוּ הַנְּבִיא, בְּזָכוֹת מְסִירַת
נַפְשְׁךָ לְהַכְּנִסַת אֲרָחִים, וּבּוֹדָאֵי עֲכָשׁוּ תְהִיָּה בְּרַכָּה גְּדוֹלָה
בְּמַעֲשֵׂה יְדִינּוּ.

יום טוב חגיגי כל יום אצל רבי ישעיה

ומאז התחילו המון אורחים להגיע אל ביתם מכל המחוזות הסמוכים, ואמו של מוהרא"ש ז"ל, הרבנית הצדקת מרת מלכה ע"ה, שהיתה גרה בעיר טאקאי הסמוכה לקערעסטיר, העידה, שבבית הרב הקדוש רבי ישעיה זי"ע היה כל יום "יום טוב" ממש, מרובי האורחים והארוחות שנערכו שמה תמיד.

רבי ישעיה מכנה את עצמו 'ראב"ד' מסוג מיוחד

והיה מוהרא"ש ז"ל רגיל לספר מגדל פשטותו וענותנותו של הרב הקדוש רבי ישעיה זי"ע, שהיה בורח מכל מיני כבוד, והיה מוסר נפשו להחיות נשמות ישראל בכל מיני אפנים, ושיהיה להם אכל בשפע, והיתה דרכו לומר, "אנשים שואלים אם אני ראב"ד? בודאי אני ראב"ד, אני ראש אורחים ב'אורחים ד'ורכים, ראשי תבות ראב"ד... כי היו באים אצלו המון "אורחים" בכל יום, ובפרט בשבת קדש, והיו כלם מסבים על שלחנו, וקבלו אכל בשפע גדול, וכן המון "בורחים" שברחו ממדינתם מפני חמת המציק, הגיעו אליו, כדי להחיות את נפשם, וכן "דורכים" הגיעו אליו לרב, כי העיר קערעסטיר היתה

במחוז טאקאי, ששם היו עושים יין לכל מדינת אוסטריה - הונגריה, ובאו מאות יהודים עניים ממחוזות קרובים, לדרך את הענבים ברגליהם, ולעשות יין כשר לכל המדינה, ובמשך כל השבוע עבדו קשה מאד בכרמים וביקבים, ולא טעמו טעם מאכל חם, אך לשבת קדש באו בהמוניהם לקערעסטיר, לחצרו הקדוש של רבי ישעיה זי"ע, וקבלו שם אכל בשפע רב, והיו רעבים כל כך, עד שאכלו בשבת כל מה שהיה גדוש במחסן, ולסעדה שלישית לא נשאר אפלו חלות מספיקות לתת להם, והצרכו לאכל לחם שחור, ולסעדת מלוח מלכה, בכלל לא נשאר מה לתת להם, והזמינו שוחט מיוחד שישחט בהמה ועופות לסעדת מלוח מלכה, ובשלו מחדש בשך טרי, ועד היום נוהגים נכדי הרב הקדוש רבי ישעיה זי"ע, לאכל בשך בסעדת מלוח מלכה, לזכר עצם עבודת זקנם הקדוש, להאכיל עניים בשך טרי בכל מוצאי שבת קדש.

רבי ישעיה מגלה לשבע ולא לרזין - רזון

וענותנותו היתה להפליא, ופעם שאל אותו אחד אם יודע "קבלה"? וחזר ושאל הרב הקדוש רבי ישעיה זי"ע את השואל, ומה זה "קבלה"? ענה הלה ואמר לו, שמות ייחודים, מלוי

שמות הקדושים, במלוי יודי"ן ובשאר מיני צרופים, ענה ואמר הרב הקדוש רבי ישעיה זי"ע, אני יודע רק סוד אחד של "מלוי יודי"ן", למלאות כרסם של "יודי"ן" [יהודים] עם אכל טוב עד שיהיו שבעים לגמרי... ופעם לפני תקיעת שופר מצאו אותו מכין לעקאח ועגיות לאורחים, וכשתמהו אנשים על זה, ענה ואמר להם, יש צדיקים שעסוקים עכשו ברזין וברזי רזין [בסודות ובסודי סודות], אני עסוק ב"לשבע ולא לרזון..." - שיהיה לנשמות ישראל מה לטעם מיד אחר התפלה, ושלא יחלש לבם.

הערצתו של הרבי מסאטמאר את ר' ישעיהו

וספר מוהרא"ש ז"ל, שהרב הקדוש רבי יואל מסאטמאר זי"ע חבב מאד את הרב הקדוש רבי ישעיהו, והיתה ביניהם אהבה וידידות גדולה, ונהגו כבוד גדול זה בזה, אף על פי שהרב הקדוש רבי ישעיהו היה מבגר מן הרב הקדוש מסאטמאר הרבה, ופעם בצעירותו של הרב הקדוש מסאטמאר זי"ע, אחרי חתנתו, כשהיה משכנו בעיר סאטמאר, הגיע הרב הקדוש רבי ישעיהו זי"ע לעיר סאטמאר לרגל שמחה של אחד מבני משפחתו, ובאחד הימים קם הרב הקדוש רבי ישעיהו זי"ע לבקר את הרב

הקדוש מסאטמאר זי"ע, ובני משפחתו של הרב הקדוש רבי ישעיה רצו להניאו מזה, וטענו כנגדו: "מן הנימוס שהרב רבי יואל שהוא אברהם, יבוא קדם לבקר אותו, שהוא זקן וקשיש", אבל הרב הקדוש רבי ישעיה לא רצה לשמוע להם, והלך לבקרו, וכשבא הרב הקדוש רבי ישעיה לחצרו של הרב הקדוש מסאטמאר, מצא את הרב הקדוש מסאטמאר עומד ליד שער החצר, לבוש במעילו, מוכן ללכת לבקר את הרב הקדוש רבי ישעיה, ואמר לו הרב הקדוש מסאטמאר, ברגע זה רציתי ללכת לבקר אתכם, אבל כבוד קדשתו הקדימני בבקורו, ענה ואמר לו הרב הקדוש רבי ישעיה זי"ע, הרי חכמינו הקדושים אומרים (קדושין מ ע"א): 'מחשבה טובה, הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה', ואם כן, מחשבתו הטובה כבר נתקימה כאלו כבר בקרתם אצלי, וממילא כבר באתי להחזיר את בקורו...

רבי ישעיה מכניס אורחים בעניותו —
ואמר מוה"רא"ש ז"ל, שגדל קדשתו וצדקתו של הרב הקדוש רבי ישעיה ז"ל היתה גם מפרסמת בין הגויים שגרו בעירו וסביבותיה, וכאשר הסתלק לבית עולמו, הגיע אל הלוייה שלו מנהל הדאר שבעיר קערעסטיר, ופנה אל המלוים ואמר:

"אתם באים לקערעסטיר מכל קצוות הארץ, אבל אינכם יודעים מי היה הרבי שלכם, אני טפילתי בדואר שלו, ויודע את מעשיו, שבמשך עשרות שנים, שלח הרבי על ידי הדאר הון רב למאות משפחות עניות המתגוררות בכל מדינת הונגריה, ותמך בהם, ואף על פי שהגיע אליו בכל יום הרבה כסף על ידי הדאר, אבל הוא חלק ושלח פי שלש ממה שקבל..."

הנהגה הגוי יוצא מהרכב להתפלל באהל הצדיק

וספר מוהרא"ש ז"ל עבדה שהיתה עמו בעצמו, שבאחת מנסיעותיו על קברי צדיקים בעיר הונגריה, נסע עם נהג גוי בשם "לוטסי", ולכל קברי הצדיקים שהגיעו, אף פעם לא יצא הנהג מן הרכב, רק נשאר יושב בתוך הרכב, ונח, והמתין למוהרא"ש שיסיים תפלותיו ועבודותיו, וחזר אל הרכב, אבל בהגיעם לעיר קערעסטיר, לקבר הרב הקדוש רבי ישעיה זי"ע, פתאום קפץ הנהג מן הרכב, ולבש כובע, ונכנס גם הוא לתוך האהל, והתפלל שם.

הנהגה הגוי מגלה למוהרא"ש מופת מר' ישעיה

אחר שיצאו מן האהל, שאל מוהרא"ש ז"ל את הגוי:

שיחות מוה"רא"ש

"למה קבר זה משנה משאר כל הקברים שבקרנו, שאף פעם לא יצאת מן הרכב"? ענה ואמר לו הגוי: "האם אתם יודעים מי היה הרבי הזה? הוא היה איש פלא ובעל מופת גדול"... וספר הגוי למוה"רא"ש ז"ל, שכשהוא היה ילד, נפצע בתאונת דרכים קשה מאד, והרופאים אמרו שצריכים לקטע את שתי רגליו כדי להציל את חייו, והוריו שגרו בסביבות העיר קערעסטיר, שמעו שיש רבי קבור בעיר קערעסטיר, שהוא בעל מופת גדול, ויכולים להנשע שם, והלכו על הקבר, ובכו שם מאין הפוגות שיתרפא בנם, והיתה לו ישועה, וסיים הגוי, "והנה אני עומד כאן לפניכם עם שתי רגלי...!" והתחיל הגוי לקפץ ולרקד לפני מוה"רא"ש ז"ל, והיה כל הענין פלא.

יברית את העכברים שענייהם צרים באחרים
ואמר מוה"רא"ש ז"ל, שלא בחנם מקבל אצל העולם שהתמונה של הרב הקדוש רבי ישעיה מקערעסטיר זי"ע מסגלת להבריח עכברים, כי מחמת שהרב הקדוש רבי ישעיה היה מוסר נפשו להכניס אורחים ולהחיות יהודים, לכן עכברים בורחים מן הצורה הקדושה שלו, כי על עכברים אומרים חכמינו הקדושים (ירושלמי בבא מציעא יב ע"א): 'עכברים רשיעי ניהו', שהם קוראים

לחבריהם לכלות את הכל, וכן אמרו (הוריות יג ע"א): 'עכברים סורן רע, שאוכלים ומכלים בגדים בלי שום הנאה', ועל כן יבוא צדיק קדוש כזה שהיה קורא לכלם לאכול משלו, והיה מחיה אותם שלא על מנת לקבל פרס, ויברח את העכברים שעיניהם צרים באחרים, ויתבישו מפני הצורה שלו.

ספור שהיה למוהרא"ש עם תמונת הצדיק מקערעסטיר

ופעם היה ספור נפלא, שמוהרא"ש ז"ל היה יושב בחדרו בעיר ניו יורק, ואמר שעור דרך הטלפון לאנשי שלומנו שבעיר יבנאל, והיה מדבר אז מגדלת הרב הקדוש רבי ישעיה מקערעסטיר זי"ע, ומספר ספורים נפלאים ממנו, ומגדל הכנסת אורחים שלו, וגם שהתמונה שלו מסגלת להבריא עכברים, ובתוך אומרו את השיעור, שלח אחד מאנשי שלומנו שהיה יושב במשרד המוסדות שביבנאל דרך הפקס, תמונה מהרב הקדוש רבי ישעיה זי"ע - להראות שיש להם את התמונה של הצדיק הזה תלויה במשרד שלהם, ופתאום בדרך פלאית רץ איזה עכבר דרך חדרו של מוהרא"ש ז"ל, ומיד התחיל מוהרא"ש ז"ל להתפלל אל השם יתברך שלא תהיה מגפה של עכברים בתוך בנין הישיבה, חס ושלום, כי דרכם לקרא אחד

לשני, ואחר גמרו את השיעור יצא מוהרא"ש ז"ל אל הפרוזדור
שעל יד חדרו, ומצא את העכבר פגור מת על הרצפה... והיה כל
הענין פלא גדול.

לא רק עכברים מגרשת התמונה כי אם גם אנשים הדומים להם
גם ספר מוהרא"ש ז"ל, שפעם בא מפקח ממס הכנסה
במדינת אמריקה לבדוק החשבונות של איזה יהודי, ובא אל
המשרד שלו, וראה התמונה של הרב הקדוש רבי ישעיה זי"ע
תלויה על הקיר, ומשום מה התמונה לא מצאה חן בעיניו, ושאל
אותו בכעס, מי זה? וענה ואמר לו היהודי, זה הרבי שלי!
והתרגז המפקח ואמר לו, הסר את התמונה מהקיר, ענה ואמר לו
היהודי: איני מסירה... "הורד אותה מיד" צעק המפקח, אבל
היהודי עמד בשלו ואמר, איני מוריד אותה, ונכנס המפקח לכעס
גדול כזה עד שקרע את כל התיק, וברח לו מן הבית... הרי
התמונה של הרב הקדוש רבי ישעיה זי"ע מסגלת לא רק להבריח
עכברים קטנים ופשוטים, אלא גם גדולים ומשנים במיניהם...
זכותו הגדולה של הרב הקדוש רבי ישעיה זצ"ל, שיום הלולא
שלו ג' באיר, תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.